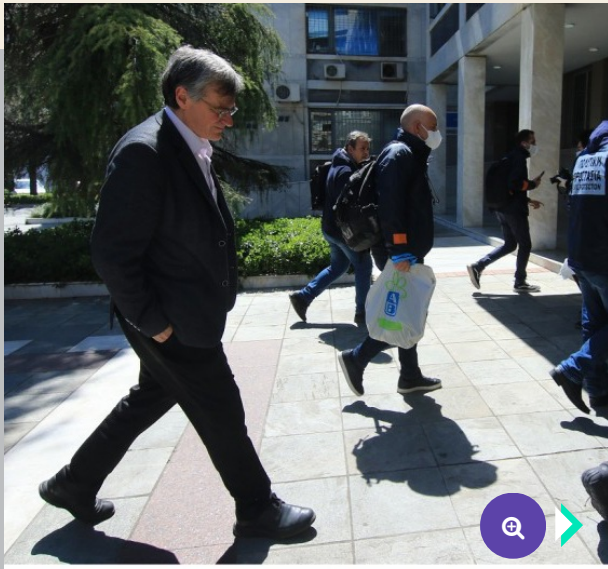

ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ «ΤΣΙΟΔΡΑ»

ΑΠΟΨΗ 25/04/2020, 08:29 | από Voria.gr

Άρθρο στη Voria.gr του Αργύρη Αργυριάδη, Δικηγόρου Παρ' Αρείω Πάγω και Διαπιστευμένου Διαμεσολαβητή, για τη διαχείριση της νέας οικονομικής κρίσης

του Αργύρη Αργυριάδη*

Η διαχείριση **κάθε κρίσης (είτε υγειονομικής είτε**

οικονομικής) απαιτεί πρωτίστως πολιτική διαχείριση και πολιτικές αποφάσεις. Πολιτική είναι η απόφαση να δώσεις ζωτικό χώρο στους τεκνοκράτες και στους ειδικούς. Πολιτική είναι η απόφαση να προσατεύσεις πρώτα την ανθρώπινη ζωή και, στη συνέχεια, να αντιμετωπίσεις τις οικονομικές συνέπειες του κορωνοϊού.

Εάν κάποιος στην αρχή αυτής της υγειονομικής κρίσης στοιχημάτιζε ότι οι Έλληνες (κράτος και πολίτες) θα βγαίναμε σχεδόν αλώβητοι, θα χαρακτηρίζονταν τουλάχιστον υπεραισιόδοξος. Εάν προσέθετε ότι οι Έλληνες θα αποδεικνύονταν από τους πιο πειθαρχημένους λαούς της Ευρώπης θα χαρακτηρίζονταν ως βλαξ. Και εάν επέμενε ότι στο τέλος αυτής της κρίσης, οι πολίτες θα έδειχναν μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στο κράτος, στους θεσμούς, στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ) και στους τεκνοκράτες θα θεωρούνταν φρενοβλαβής. Και όμως το

A+

A-

↶

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

ΥΦΕΣΗ ΕΩΣ 9,4% ΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΡΕΥΝΑ ΣΒΕ: ΜΟΛΙΣ ΤΟ 14% ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΡΙΝΕΙ ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ

ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ ΣΕ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑ: ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΗ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΕ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ 7 ΔΙΣ. ΕΥΡΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΣ ΕΩΣ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ

EBRD: ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΕΠ 6% ΦΕΤΟΣ, ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟ 2021

«στοιχηματικό παρολί» του βγήκε και πήρε και... μπόρους.

Ωστόσο, το μεγάλο διακύβευμα είναι μπροστά. Η αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης προϋποθέτει τη δημιουργία ενός συνεκτικού σχεδίου που πάλι θα στοχεύει στον άνθρωπο. Θα πρέπει να ενεργοποιεί τις τεράστιες δυνατότητες του κρατικού μηχανισμού σε αρμονική σύζευξη με την ιδιωτική πρωτοβουλία. Ένα σοβαρό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων πρέπει άμεσα να εκπονηθεί και να υλοποιηθεί. Για τα ανωτέρω, σε γενικό πλαίσιο, θα συμφωνήσουν οι περισσότεροι. Το ερώτημα που τίθεται είναι τι θα συμβεί αν απαιτηθεί περαιτέρω εξειδίκευση των μέτρων αντιμετώπισης της κρίσης.

Η πρόκληση για την κυβέρνηση είναι μεγάλη. Πρέπει να επιτύχει την ενότητα του Ελληνικού λαού και μέσα στην οικονομική κρίση που μόλις ξεκίνησε. Η ενότητα προϋποθέτει ευρεία συναίνεση στα μέτρα. Δεν είμαι σίγουρος ότι τούτο θα επιτευχθεί εάν η διαχείριση μείνει στα στενά όρια του κυβερνόντος κόμματος. Και, προφανώς, δεν απαιτούνται «οικουμενικές» ή συμμαχικές κυβερνήσεις που μόνον παραλυτικά αποτελέσματα είχαν μέχρι σήμερα. Όσο αντιφατικά και εάν φαίνονται τα ανωτέρω, αυτή είναι η νέα, μεγάλη πρόκληση του πρωθυπουργού.

Θα πρέπει να φτιάξει μια dream team από πολιτικά (όχι μόνον κομματικά) στελέχη και τεχνοκράτες για να διαχειριστούν την κρίση. Θα απαιτηθεί να βρει και ένα πρόσωπο που θα μπορεί να κερδίσει την εμπιστοσύνη και το σεβασμό της κοινωνίας. Πρέπει να βρει τον «Τσιόδρα της οικονομίας».

Για να κάνει τι; Θα ρωτήσει κάποιος, ίσως, εύλογα. Για να αιτιολογήσει επιστημονικά την αναγκαιότητα των μεταρρυθμίσεων που πρέπει να γίνουν. Για να υπάρχει ένα θεσμικό αντίβαρο στο λαϊκισμό και στην κομματική σπέκουλα που θα επανακάμψει δριμύτερη μαζί με την άρση του lockdown. Για να γίνουν κατανοητά τα ανωτέρω να δώσουμε δύο παραδείγματα.

Πρώτον, οι εργασιακές σχέσεις. Ως μέσο αντιμετώπισης του κορωνοϊού υπήρξε δραστική παρέμβαση στις εργασιακές συμβάσεις με τη θέσπιση ενός ιδιότυπου διαπλαστικού εργοδοτικού δικαιώματος για θέση των εργαζομένων σε διαθεσιμότητα για συνεχόμενο ανέκκλητο διάστημα 45 ημερών (ΠΝΠ της 20.3.2020) δίχως καταβολή μισθού (αλλά προβλεπόμενου κρατικού επιδόματος ποσού 800 ευρώ για το μισθωτό), όπως και το ιδιότυπο δικαίωμα μονομερούς επιβολής εκ περιτροπής εργασίας. Τούτα αποδείχθηκαν σωτήρια τόσο για τις επιχειρήσεις (σε διαφορετική περίπτωση θα είχαν οδηγηθεί σε πτώχευση) όσο και για τους εργαζόμενους (η αναστολή της εργασιακής σχέσης είναι προσωρινή και όχι μόνιμη, με αποτέλεσμα να διατηρείται η σχέση με την επιχείρηση και αντί για επίδομα ανεργίας λαμβάνουν ένα «επίδομα διαθεσιμότητας»). Εάν υπήρχαν αντίστοιχες νομοθετικές ρυθμίσεις στην αρχή της ελληνικής κρίσης, την περασμένη δεκαετία, ούτε η ανεργία θα είχε ξεπεράσει το 25% ούτε θα είχαν κλείσει χιλιάδες επιχειρήσεις. Είμαστε έτοιμοι να «μονιμοποιήσουμε» τις ανωτέρω λύσεις για επιχειρήσεις που εμφανίζουν μεγάλη και αιφνίδια πτώση τζίρου; Μπορεί κάποιος να εξηγήσει με λογικά και επιστημονικά επιχειρήματα (ακόμη και με παραδείγματα) τη χρησιμότητα τέτοιων νομοθετικών ρυθμίσεων; (προφανώς να μην αρκестεί να υποστηρίξει ότι τέτοιες λύσεις εφαρμόζονται ήδη σε Γαλλία και Γερμανία. Τούτο δεν αρκεί).

Δεύτερον, το σύστημα φορολογικής συμμόρφωσης. Όσοι

έχουν ασχοληθεί με την προετοιμασία εξαγοράς μιας επιχείρησης αντιλαμβάνονται ότι ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια για την ολοκλήρωση μιας συναλλαγής είναι οι ανέλεγκτες φορολογικές χρήσεις. Μάλιστα, ο αριθμός τους ποτέ δεν μπορεί να προσδιοριστεί με ακρίβεια, ακόμη και εάν έχει προηγηθεί τακτικός φορολογικός έλεγχος σε μια επιχείρηση. Τούτο διότι ο ευρηματικός Έλληνας νομοθέτης έχει φροντίσει να «ανοίγει» μια κλεισμένη χρήση εάν ευρεθούν στο μέλλον «νέα στοιχεία». Ακόμη και μετά τις πρόσφατες νομοθετικές αλλαγές (σε συμμόρφωση σχετικών αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ) ο χρόνος παραγραφής μιας φορολογικής χρήσης στη χώρα μας μπορεί να φθάσει στα 10 έτη (εάν υπάρχουν νέα στοιχεία) ακόμη και στα 15 (εάν δεν έχει υποβληθεί κάποια φορολογική δήλωση). Πόση ασφάλεια παρέχουμε σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς επενδυτές; Έτσι θα προκαλέσουμε άμεσες ξένες επενδύσεις που τόσο ανάγκη έχουμε τούτη την περίοδο; Μπορεί κάποιος να εξηγήσει, τεκμηριωμένα, στην ελληνική κοινωνία την ανάγκη εξορθολογισμού των φορολογικών κυρώσεων (υψηλά πρόστιμα ουδέποτε εισπράττονται), το συλλογικό όφελος να έλθουν οι καταθέσεις που έφυγαν στο εξωτερικό την περίοδο της κρίσης, στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα (λχ μέσω μιας φορολογικής αμνηστίας ή περαίωσης) και άλλες τέτοιες πρωτοβουλίες που σίγουρα θα προκαλέσουν ισχυρό αντίλογο και αντιδράσεις που διαχέονται στο σύνολο του ελληνικού πολιτικού άξονα;

Τα παραδείγματα ήταν ενδεικτικά, αλλά τα σχόλια που θα προκαλέσουν στην ελληνική πολιτική κονίστρα δηκτικά. Για το λόγο αυτό χρειάζεται να βρεθούν τόσο αυτοί που θα τα επικοινωνήσουν στον κόσμο (με τεχνοκρατική επάρκεια και «παιδαγωγικό», ίσως, ρόλο) όσο και αυτοί που θα τα εφαρμόσουν. Απαιτούνται πρόσωπα που θα μας πείσουν και θα κερδίσουν την εμπιστοσύνη μας. Εισ αναζήτηση και αναμονή, λοιπόν, ενός «νέου Τσιόδρα»...

* Ο Αργύρης Αργυριάδης είναι δικηγόρος Παρ' Αρείω Πάγω και διαπιστευμένος διαμεσολαβητής

